

ffjerner sig noget fra den Tanke, som der vistnok ligger til Grund netop for Indkjøbet og Henlæggelsen af de Effecter, man har valgt til Reserverfonden. Det forekommer mig, at dette bliver saa meget tydeligere, naar man seer, at Reserverfonden for en stor Deel bestaaer af Røbenhavns Communeobligationer, Creditsforeningsobligationer i et temmelig betydeligt Antal og Hypothekforeningsobligationer, kort sagt Papirer, der staae paa et andet Fundament end Statens Credit. Det er temmelig indlysende, at mange af disse Papirer vilde under vanffeliger Forhold mindre paavirkedes af Coursen end Statens egne Papirer. Jeg synes derfor, at det maaskee er mindre tilraadeligt at udtage disse Papirer, der, som jeg antyde, ere henlagte til Reserverfonden, og istedet derfor henlægge Statsobligationer, idet Ufsætteligheden af disse Papirer muligen under indtrædende Omstændigheder kunde vise sig mindre gunstig. Disse Betragtninger føre uægtelig til, at det vistnok vilde være vigtigere at slutte sig til det Forslag, der er stillet af det ærede Udvalg. Der er imidlertid deri brugt et Udtryk, der forekommer mig at være saa vidt omfattende, nemlig det Udtryk: Statsobligationer, at det skulde interessere mig meget at høre en nærmere Dplysning fra det ærede Udvalgs Side om, hvorledes dette Udtryk skal forståes. Det maa nemlig ikke oversees, at omenstændigt dette Udtryk rigtignok stemmer med Fernbaneloven af Marts dette Aar, saa lades der dog Tvivl tilbage, om disse Obligationer skulde komme til at lyde paa Rigedaler, Rigsmønt eller Sterling. Jeg tillader mig at antyde, at i den Contract, som er sluttet med Sir Merton Peto i Marts Maaned dette Aar, er netop antydet, at de Obligationer, hvormed Betalingen skulde erlægges til ham, skulde lyde paa Sterling, og der har maaskee fra Contrahentens Side været lagt særdeles Vægt paa, at Obligationerne skulde udfærdiges i Sterling. Jeg for mit Bedkommende vilde i det Hele være tilbøielig til at antage, at dersom Udvalget havde tænkt sig Statsobligationerne udfærdigede i Sterling, saa vilde det dog være fordelectigere end Rigsmønt. Dersom de nemlig skulde udfærdiges i Rigsmønt, vilde man hyderligere behyrde det hervedværende Marked, hvormod jeg troer, at man ved at

udfærdige Obligationerne i Sterling vilde have mere Udsigt til at drage engelske Capitaler ind i danske Transactioner, og at disse Papirer, naar mange engelske Capitaler vare interesserede i dette Forhold, maaskee vilde blive mindre paavirkelige af tilfældige Forhold. Jeg maa derfor tillade mig at udtale, at jeg i det Hele har nogen Betænknelighed ved den høitagtede Ministers Forslag og er tilbøielig til at slutte mig til Udvalgets, idet det rigtignok er min Tanke, at disse Statsobligationer helst maatte udfærdiges i Sterling, i Henhold til Udførelsen i Contracten af Marts 1861. Disse Omstændigheder føre iøvrigt et Punkt videre, som jeg maa udtale mig det ærede Things Opmærksomhed for, og det er nemlig, hvorledes Udvalget overhovedet har tænkt sig Rigsdagens Stilling ligeoverfor Spørgsmaalet om Reserverfonden. Det vil erindres, at der i sidste Aar var meget vanskelige, ja jeg kan sige pinlige Discussioner om dette Punkt, men dette Spørgsmaal trænger sig, synes jeg, med større Styrke frem her i nærværende Tilfælde, da jeg ikke seer, hvorledes Rigsdagen eller den høitagtede Minister har tænkt sig Forholdet med Hensyn til Forlængelsen af Loven af 3die Marts 1860. Det hedder nemlig i denne Lov, at den ved Lov af 4de Marts 1857 indførte Ordning med Hensyn til Forrentningen af Kongerigets særlige Andeel af Totalkassereholdningen og Forøgelsen af Kongerigets særlige Reserverfond bemyndiges Regjeringen til at lade vedblive for Finantsaarene 1860—62. Jeg seer altsaa ikke andet, end at den Bemyndigelse, som er indeholdt i Loven af 3die Marts 1860 udløber den 31te Marts næste Aar. Da der nu ikke, saavidt mig bekjendt, foreligger Noget, der ordner dette Spørgsmaal om Bemyndigelsen ud over den 31te Marts 1862, saa forekommer det mig, at der er god Anledning til at henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa, om hele Spørgsmaalet med Hensyn til Reserverfonden kan anses at være ordnet paa en saadan Maade, at man i saa Henseende har den Betryggelse, man bør have, og hvis Vigtighed man i de Discussioner, der fandt Sted for endeel Maaned siden, vistnok med saa megen Styrke fremhævede. I Henhold til hvad jeg saaledes har anført skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til det